

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1390/81

af 12. maj 1981

om udvidelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, til også at omfatte selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 2, 7, 51 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, udarbejdet efter høring af Den administrative kommission for vandrende arbejdstageres sociale Sikring ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

For at gennemføre fri bevægelighed for arbejdstagere og fjerne de hindringer, der inden for den sociale sikring følger af, at kun de nationale lovgivninger finder anvendelse, har Rådet på grundlag af traktatens artikel 51 vedtaget forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 196/81 ⁽⁵⁾, hvori der fastsættes regler til koordinering af de sociale sikringsordninger for arbejdstagere;

den frie bevægelighed for personer, som er et af Fællesskabets grundlag, er ikke kun begrænset til arbejdsta-

gere, men vedrører ligeledes selvstændige erhvervsdrivende inden for rammerne af etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser;

koordinering af de sociale sikringsordninger for selvstændige erhvervsdrivende er nødvendig for virkeliggørelsen af et af Fællesskabets mål; traktaten indeholder ikke den fornødne hjemmel hertil;

i denne forbindelse er i henhold til traktaten enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling forbudt efter overgangsperiodens udløb for så vidt angår etablering og udveksling af tjenesteydelser;

med hensyn til social sikring åbner anvendelsen af de nationale lovgivninger alene ikke mulighed for at sikre de selvstændige erhvervsdrivende, der flytter inden for Fællesskabet, en tilstrækkelig beskyttelse; for at etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser kan få fuld virkning, bør der foretages en koordinering af de sociale sikringsordninger for selvstændige erhvervsdrivende;

selv om forordning (EØF) nr. 1408/71 kun gælder for arbejdstagere, omfatter den dog allerede visse kategorier af selvstændige erhvervsdrivende; ud fra en rimelighedsbetragtning bør de samme bestemmelser som de, der gælder for arbejdstagere, i videst muligt omfang også finde anvendelse på selvstændige erhvervsdrivende;

de fornødne tilpasninger af forordning (EØF) nr. 1408/71 bør foretages for at gøre det muligt at anvende bestemmelserne i denne forordning på selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet, så vidt muligt i over-

⁽¹⁾ EFT nr. C 14 af 18. 1. 1978, s. 15.

⁽²⁾ EFT nr. C 131 af 5. 6. 1978, s. 45.

⁽³⁾ EFT nr. C 269 af 13. 11. 1978, s. 40.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 24 af 28. 1. 1981, s. 3.

ensstemmelse med arten af deres erhvervmæssige virksomhed og de karakteristika, der fremgår af de særlige sociale sikringsordninger, som gælder for dem;

de tilpasninger, der skal foretages af de dispositive bestemmelser i forordning (EØF) nr. 1408/71, kræver tilpasning af visse bilag til nævnte forordning;

det er navnlig nødvendigt i et bilag at præcisere, hvad der forstås ved udtrykkene »arbejdstager« og »selvstændig erhvervsdrivende« i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71, såfremt den pågældende er omfattet af en social sikringsordning for samtlige indbyggere, visse kategorier af indbyggere eller hele den erhvervmæssigt beskæftigede del af befolkningen i en medlemsstat; det vil være hensigtsmæssigt at samle disse nærmere bestemmelser samt dem, der vedrører udtrykket »familiemedlem«, i et særligt bilag; der bør endvidere udarbejdes to nye bilag, dels for at angive særordninger for de selvstændige erhvervsdrivende, der er udelukket fra forordningens anvendelsesområde, dels for at angive de tilfælde, hvor en person samtidig er omfattet af lovgivningen i to medlemsstater —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1408/71 foretages følgende ændringer:

1. Titlen til forordning (EØF) nr. 1408/71 affattes således:

»RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1408/71

af 14. juni 1971

om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet«.

2. Artikel 1 ændres som følger:

a) Litra a) og b) affattes således:

»a) betyder udtrykkene »arbejdstager« og »selvstændig erhvervsdrivende« henholdsvis enhver person:

- i) der er forsikret i henhold til en tvungen forsikring eller en frivillig fortsat forsikring mod en eller flere

risici, der svarer til de sikringsgrene, som indgår i en social sikringsordning for arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende;

- ii) der inden for rammerne af en social sikringsordning for samtlige indbyggere eller for hele den erhvervmæssigt beskæftigede del af befolkningen, er tvungent forsikret mod en eller flere risici, der svarer til de sikringsgrene, på hvilke denne forordning finder anvendelse:

— når det efter vedkommende sikringsordnings administrations- eller finansieringsmetode er muligt at identificere den pågældende som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, eller

— i mangel af sådanne kriterier, når den pågældende er forsikret i henhold til en tvungen forsikring eller en frivillig fortsat forsikring mod en af de i bilag I opregnede risici inden for rammerne af en ordning for arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende eller af en ordning omhandlet under iii), eller, såfremt en sådan ordning ikke findes i vedkommende medlemsstat, når den pågældende svarer til definitionen i bilag I;

- iii) der, inden for rammerne af en ensartet social sikringsordning oprettet for hele landbrugsbefolkningen efter de i bilag I fastsatte kriterier, er forsikret i henhold til en tvungen forsikring mod flere risici svarende til de sikringsgrene, på hvilke denne forordning finder anvendelse;

- iv) der inden for rammerne af en social sikringsordning oprettet for arbejdstagere, for selvstændige erhvervsdrivende, for samtlige indbyggere eller for visse kategorier af indbyggere i en medlemsstat, er frivilligt forsikret mod en eller flere risici svarende til de sikringsgrene, på hvilke denne forordning finder anvendelse,

— når den pågældende udøver lønnet virksomhed eller selvstændig virksomhed, eller

— når den pågældende tidligere har været tvungent forsikret mod samme risiko inden for rammerne af en ordning for arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende i den samme medlemsstat;

- b) betyder udtrykket »grænsearbejder« enhver arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som udøver sin erhvervsmæssige virksomhed på en medlemsstats område, men er bosat på en anden medlemsstats område, hvortil han som hovedregel vender tilbage hver dag eller mindst en gang om ugen; en grænsearbejder, som af det foretagende, til hvilket han normalt er knyttet, udsendes til den samme medlemsstats eller til en anden medlemsstats område, eller som præsterer en tjenesteydelse på samme medlemsstats eller på en anden medlemsstats område, anses dog fortsat som grænsearbejder i et tidsrum af højst fire måneder, selv om han i denne periode ikke hver dag eller mindst én gang om ugen kan vende tilbage til sit bopælssted;«.
- b) Teksten i litra c), første og anden linje, forbliver uændret i den danske udgave.
- c) Litra f) affattes således:
- »f) betyder udtrykket »fami­liemedlem« enhver person, der betegnes eller anerkendes som familiemedlem eller betegnes som hørende til husstanden i den lovgivning, hvorefter ydelserne udredes, eller, i de i artikel 22, stk. 1, litra a), og artikel 31 omhandlede tilfælde, i lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende er bosat; dersom disse lovgivninger kun anser en person, der bor hos arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende, som hørende til familien eller husstanden, anses denne betingelse dog for opfyldt, når den sikrede i overvejende grad bidrager til den pågældendes forsørgelse. Hvis en medlemsstats lovgivning om naturalydelse ved sygdom eller moderskab ikke gør det muligt at skelne mellem familiemedlemmer og de øvrige personer, på hvilke lovgivningen finder anvendelse, har udtrykket »fami­liemedlem« den betydning, der er anført i bilag I;«.
- d) I litra g), fjerde og femte linje samt sjette og syvende linje, ændres udtrykket »den afdøde arbejdstagers« henholdsvis »den afdøde arbejdstager« til udtrykket »den afdødes« henholdsvis »den afdøde«.
- e) I litra j) indsættes efter sidste underafsnit følgende som nyt underafsnit:
- » Udtrykket »lovgivning« omfatter heller ikke bestemmelser med regler for særordninger for selvstændige erhvervsdrivende, som oprettes på initiativ af de pågældende, eller som kun finder anvendelse inden for et bestemt område af den pågældende medlemsstat, uanset om der af de offentlige myndigheder er tillagt sådanne bestemmelser almindelig retsvirkning eller er foretaget en udvidelse af deres gyldighedsområde. De pågældende særordninger er anført i bilag II;«.
- f) I litra r), første og anden linje, ændres udtrykket »bidrags- eller beskæftigelsesperioder« til udtrykket »bidrags- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed«.
- g) Litra s) affattes således:
- »s) betyder udtrykket »beskæftigelsesperioder« eller »perioder med selvstændig virksomhed« perioder, der i den lovgivning, hvorefter de er tilbagelagt, betegnes eller anerkendes som sådanne, samt alle dermed ligestillede perioder, for så vidt de efter denne lovgivning anses for ligestillet med beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed;«
- h) I litra u), nr. i) næstsidste linje, ændres tallet »I« til tallet »II«.
3. Artikel 2 ændres som følger:
- a) I stk. 1, første linje, ændres ordet »arbejdstagere« til udtrykket »arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende«.
- b) I stk. 2,
- anden linje, ændres ordet »arbejdstagere« til udtrykket »arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende«;
- tredje og fjerde linje, ændres udtrykket »disse arbejdstageres« til udtrykket »disse arbejdstageres og selvstændige erhvervsdrivendes«.
4. I artikel 3, stk. 3, sidste linje, ændres tallet »II« til tallet »III«.
5. I artikel 7, stk. 2, litra c), første linje, ændres tallet »II« til tallet »III«.

6. Artikel 9, stk. 1, affattes således:

»1. Bestemmelser i en medlemsstats lovgivning, der gør adgang til frivillig forsikring eller frivillig fortsat forsikring betinget af bopæl på den pågældende stats område, finder ikke anvendelse på personer, der er bosat på en anden medlemsstats område, såfremt de pågældende på et eller andet tidspunkt under deres arbejdsliv har været omfattet af den førstnævnte stats lovgivning som arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende.«

7. I artikel 10, stk. 2, femte linje, indsættes udtrykket »eller selvstændig erhvervsdrivende« efter udtrykket »som arbejdstager«.

8. Artikel 13 og 14 affattes således:

»Artikel 13

Almindelige regler

1. Med forbehold af artikel 14c er de personer, der er omfattet af denne forordning, alene undergivet lovgivningen i én medlemsstat. Spørgsmålet om hvilken lovgivning, der skal anvendes, afgøres efter bestemmelserne i dette afsnit.

2. Med forbehold af artikel 14—17:

- a) er en person, der har lønnet beskæftigelse på en medlemsstats område, omfattet af denne stats lovgivning, selv om han er bosat på en anden medlemsstats område, eller den virksomhed eller arbejdsgiver, der beskæftiger ham, har sit hjemsted eller sin bopæl på en anden medlemsstats område;
- b) er en person, der har selvstændig beskæftigelse på en medlemsstats område, omfattet af denne stats lovgivning, selv om han er bosat på en anden medlemsstats område;
- c) er en person, der har sin erhvervmæssige beskæftigelse om bord på et skib, som fører en medlemsstats flag, omfattet af denne stats lovgivning;
- d) er tjenestemænd og dermed ligestillede personer omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, i hvis administration de er beskæftiget;
- e) er en person, der er indkaldt eller genindkaldt til militærtjeneste eller civilt arbejde i en medlemsstat, omfattet af denne stats lovgivning;

såfremt retten til ydelser efter denne lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikringsperioder før indkaldelsen eller genindkaldelsen til militærtjeneste eller civilt arbejde eller efter hjemsendelsen fra en sådan tjeneste eller et sådant arbejde, skal forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, i fornødent omfang medregnes, som om det drejede sig om forsikringsperioder, der var tilbagelagt efter den førstnævnte stats lovgivning. En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der er indkaldt eller genindkaldt til militærtjeneste eller civilt arbejde, anses fortsat som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende.

Artikel 14

Særlige regler, der finder anvendelse på personer, bortset fra søfolk, som har lønnet beskæftigelse

Reglen i artikel 13, stk. 2, litra a), finder anvendelse under iagttagelse af følgende undtagelser og særregler:

1. a) En person, der på en medlemsstats område har lønnet beskæftigelse for en virksomhed, hvortil han normalt er knyttet, og som af denne virksomhed udsendes til en anden medlemsstats område for dér at udføre et arbejde for denne virksomheds regning, er fortsat omfattet af lovgivningen i den førstnævnte medlemsstat, forudsat at varigheden af dette arbejde ikke påregnes at overstige ét år, og at han ikke udsendes for at afløse en anden person, hvis udstationeringsperiode er udløbet.
- b) Såfremt varigheden af det arbejde, der skal udføres, på grund af uforudselige omstændigheder bliver længere end oprindeligt forudsat og kommer til at overstige ét år, er den pågældende fortsat omfattet af lovgivningen i den førstnævnte medlemsstat, indtil arbejdet er afsluttet, forudsat at den kompetente myndighed i den medlemsstat, til hvis område den pågældende er udsendt, eller det af denne myndighed udpegede organ har meddelt samtykke hertil; begæring om sådant samtykke skal indgives inden udløbet af den første etårsperiode. Samtykke kan ikke meddeles for længere tid end ét år.
2. For en person, der normalt har lønnet beskæftigelse på to eller flere medlemsstats områder,

afgøres spørgsmålet om, hvilken lovgivning han er omfattet af, efter følgende regler:

- a) En person, der hører til det kørende, sejlene eller flyvende personel i en virksomhed, som for andres eller for egen regning foretager international befordring af passagerer eller gods ad jernbane, landevej, luftvejen eller i indenrigs skibsfart, og som har sit hjemsted på en medlemsstats område, er omfattet af sidstnævnte stats lovgivning med følgende begrænsninger:
  - i) En person, der er beskæftiget af en filial eller af en fast repræsentation, som den pågældende virksomhed har i en anden medlemsstat end den, hvor virksomheden har sit hjemsted, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den nævnte filial eller faste repræsentation er beliggende;
  - ii) en person, der overvejende er beskæftiget i den medlemsstat, hvor han er bosat, er omfattet af denne stats lovgivning, selv om den virksomhed, hvori han er beskæftiget, hverken har sit hjemsted, en filial eller en fast repræsentation på dette område.
- b) Andre personer end de under litra a) omhandlede er omfattet:
  - i) af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende er bosat, såfremt han udfører, en del af sit arbejde på dette område, eller såfremt han er beskæftiget i flere virksomheder eller hos flere arbejdsgivere, der har deres hjemsted eller bopæl på forskellige medlemsstaters område;
  - ii) af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den virksomhed eller arbejdsgiver, som beskæftiger den pågældende, har sit hjemsted eller sin bopæl, såfremt han ikke er bosat i en af de medlemsstater, hvor han udfører sit arbejde.
3. En person, der har lønnet beskæftigelse på en medlemsstats område i en virksomhed, som har sit hjemsted på en anden medlemsstats område, er, såfremt de to medlemsstaters fælles

grænse går igennem virksomheden, omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende virksomhed har sit hjemsted.

Artikel 14a

Særlige regler, der finder anvendelse på personer, bortset fra søfolk, som har selvstændig beskæftigelse

Reglen i artikel 13, stk. 2, litra b), finder anvendelse under iagttagelse af følgende undtagelser og særregler:

1. a) En person, der normalt har selvstændig beskæftigelse på en medlemsstats område, og som udfører et arbejde på en anden medlemsstats område, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, forudsat at varigheden af dette arbejde ikke påregnes at overstige ét år.
  - b) Såfremt varigheden af det arbejde, der skal udføres, på grund af uforudselige omstændigheder bliver længere end oprindeligt forudsat og kommer til at overstige et år, er den pågældende fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte stat, indtil arbejdet er afsluttet, forudsat at den kompetente myndighed i den medlemsstat, til hvis område den pågældende er rejst for at udføre nævnte arbejde, eller det af denne myndighed udpegede organ har givet sit samtykke hertil; begæring om et sådant samtykke skal indgives inden udløbet af den første étårsperiode. Samtykke kan ikke meddeles for længere tid end ét år.
2. En person, der normalt har selvstændig beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, hvis han udøver en del af sin virksomhed på denne medlemsstats område, eller, såfremt han ikke udøver virksomhed på den medlemsstats område, hvor han er bosat, af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han har sin hovedbeskæftigelse. Kriterierne for nærmere bestemmelse af hovedbeskæftigelsen fastsættes i den i artikel 97 omhandlede forordning.
3. En person, der har selvstændig beskæftigelse i en virksomhed, som har sit hjemsted på en medlemsstat område, er, såfremt to medlemsstaters fælles grænse går igennem virksom-

heden, omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende virksomhed har sit hjemsted.

4. Såfremt den lovgivning, en person skulle være omfattet af i henhold til stk. 2 og 3, ikke giver den pågældende mulighed for endog som frivilligt forsikret at blive optaget i en aldersforsikringsordning, er den pågældende omfattet af den anden medlemsstats lovgivning, som ville være gældende for ham, hvis ikke disse bestemmelser fandtes, eller, såfremt lovgivningen i to eller flere medlemsstater således ville være gældende, af den lovgivning, der bestemmes ved fælles aftale mellem disse medlemsstater eller deres kompetente myndigheder.

Artikel 14b

Særlige regler for søfolk

Reglen i artikel 13, stk. 2, litra c), finder anvendelse under iagttagelse af følgende undtagelser og særregler:

1. En person, som på en medlemsstats område eller om bord på et skib, der fører en medlemsstats flag, har lønnet beskæftigelse for en virksomhed, hvortil han normalt er knyttet, og som af nævnte virksomhed udsendes for at udføre et arbejde for dennes regning om bord på et skib, der fører en anden medlemsstats flag, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat på de i artikel 14, stk. 1, fastsatte betingelser
2. En person, som normalt har selvstændig beskæftigelse enten på en medlemsstats område eller om bord på et skib, der fører en medlemsstats flag, og som for egen regning udfører et arbejde om bord på et skib, der fører en anden medlemsstats flag, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat på de i artikel 14a, stk. 1, fastsatte betingelser.
3. En person, som ikke sædvanligvis har sin erhvervsmæssige beskæftigelse til søs, men udfører et arbejde i en medlemsstats territorialfarvand eller havn om bord på et skib, der fører en anden medlemsstats flag, og som befinder

sig i dette territorialfarvand eller denne havn, uden at tilhøre skibets besætning, er omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat.

4. En person, som har lønnet beskæftigelse om bord på et skib, der fører en medlemsstats flag, og som for denne beskæftigelse aflønnes af en virksomhed eller en person, der har sit hjemsted eller bopæl på en anden medlemsstats område, er omfattet af lovgivningen i sidstnævnte stat, såfremt han er bosat på dens område; den virksomhed eller den person, der udbetaler lønnen, anses som arbejdsgiver ved anvendelsen af nævnte lovgivning.

Artikel 14c

Særlige regler, der finder anvendelse på personer, som samtidigt har lønnet beskæftigelse på en medlemsstats område og selvstændig beskæftigelse på en anden medlemsstats område

1. En person, der samtidigt har lønnet beskæftigelse på en medlemsstats område og selvstændig beskæftigelse på en anden medlemsstats område; er
  - a) med forbehold af litra b) omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område vedkommende har lønnet beskæftigelse;
  - b) i de i bilag VII omhandlede tilfælde omfattet af lovgivningen i hver af disse medlemsstater, for så vidt angår beskæftigelsen på deres område.
2. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, litra b), fastsættes i en forordning, der skal vedtages af Rådet på forslag af Kommissionen.

Artikel 14d

Diverse bestemmelser

1. Den i artikel 14, stk. 2 og 3, artikel 14a, stk. 2, 3 og 4, samt artikel 14 c, stk. 1, litra a), omhandlede person behandles for så vidt angår anvendelse af den lovgivning, der fastlægges i overensstemmelse med disse bestemmelser, som om vedkommende havde hele sin erhvervsmæssige beskæftigelse på den pågældende medlemsstats område.
2. Bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning, hvorefter en pensionist eller rentemodtager, der er erhvervsmæssigt beskæftiget, ikke i kraft af denne

beskæftigelse er omfattet af den tvungne forsikring, finder ligeledes anvendelse på en pensionist eller rentemodtager, hvis ret til pension eller rente er erhvervet efter en anden medlemsstats lovgivning, medmindre den pågældende udtrykkeligt indgiver anmodning om at blive omfattet af den tvungne forsikring til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i førstnævnte medlemsstat, og som er anført i bilag 10 til den i artikel 97 omhandlede forordning.

9. Artikel 15, stk. 1, affattes således:

»1. Artikel 13 til 14d finder ikke anvendelse på frivillig eller frivillig fortsat forsikring, medmindre der i en medlemsstat inden for en af de i artikel 4 omhandlede områder kun findes en frivillig forsikringsordning.«.

10. Artikel 17 affattes således:

Artikel 17

Undtagelser fra artikel 13 til 16

To eller flere medlemsstater, deres kompetente myndigheder eller de af disse myndigheder udpegede organer kan ved aftale gøre undtagelser fra artikel 13 til 16 til fordel for visse kategorier af personer, der udøver lønnet eller selvstændig virksomhed, eller for visse af disse personer.«.

11. I artikel 18, stk. 2, femte linje ændres udtrykket »de pågældende arbejdstageres« til udtrykket »de pågældendes«.
12. I overskriften til afdeling 2 ændres ordet »arbejdstagere« til udtrykket »arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende«.
13. I artikel 19, stk. 1, første linje ændres udtrykket »en arbejdstager« til »en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende«; i stk. 2, andet afsnit, sjette linje, ændres udtrykket »arbejdstageren« til »arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende« og i syvende linje ændres udtrykket »arbejdstagerens« til »den pågældendes«.
14. I artikel 20, fjerde linje, forbliver teksten uændret i den danske udgave.
15. I artikel 21, stk. 1, første linje, og i stk. 4, første linje, ændres udtrykket »arbejdstagere« til »arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende«; i stk. 2, andet afsnit, anden linje, ændres udtrykket »arbejdstageren« til »arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende«.

16. I artikel 22:

- a) stk. 1, første linje, ændres ordet »arbejdstager« til udtrykket »arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende«;
- b) stk. 3, første afsnit, anden linje, ændres udtrykket »en arbejdstagers« til »en arbejdstagers eller en selvstændig erhvervsdrivendes«;
- c) stk. 3, andet afsnit, indledningen, tredje linje, og i litra a), tredje linje, ændres ordet »arbejdstageren« til udtrykket »arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende«;
- d) stk. 4, første linje, ændres udtrykket »en arbejdstager« til »en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende«.

17. Artikel 23, stk. 1 og 2, affattes således:

»Artikel 23

Beregning af kontantydelse

»1. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en gennemsnitsindtjening, fastsætter denne gennemsnitsindtjening alene på grundlag af konstaterede indtjeningsbeløb i de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.

2. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en fikseret indtjening, skal alene basere beregningen på den fikserede indtjening, eller i givet fald på gennemsnittet af de fikserede indtjeningsbeløb, der svarer til de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.«.

18. I artikel 24, stk. 1:

- første linje, ændres udtrykket »en arbejdstager« til »en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende«;
- sjette og syvende linje, ændres udtrykket »den pågældende arbejdstager« til »den pågældende arbejdstager eller selvstændige erhvervsdrivende«.

19. I artikel 25:

- a) stk. 1, første linje, ændres udtrykket »en arbejdsløs« til udtrykket »en arbejdsløs arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende«;

b) stk. 2, første linje, forbliver teksten uændret i den danske udgave.

20. I artikel 26, stk. 1, første linje, ændres udtrykket »en arbejdstager« til »en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende«.

21. Artikel 34 affattes således:

»Artikel 34

Almindelige bestemmelser

1. Ved anvendelsen af artikel 28, 28a, 29 og 31 anses en person, der har ret til to eller flere pensioner eller renter i medfør af lovgivningen i en enkelt medlemsstat, som en person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i en medlemsstat i henhold til de nævnte bestemmelser.

2. Artikel 27 til 33 finder ikke anvendelse på en pensionist eller rentemodtager eller på hans familiemedlemmer, såfremt vedkommende har ret til ydelser efter en medlemsstats lovgivning på grundlag af erhvervmæssig beskæftigelse. I så fald betragtes den pågældende ved anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende eller som medlem af en arbejdstagers eller en selvstændig erhvervsdrivendes familie.«.

22. I artikel 35:

a) erstattes stk. 1 af følgende tekst:

»1. Såfremt lovgivningen i opholds- eller bopælslandet omfatter flere ordninger vedrørende syge- og moderskabsforsikring er det, med forbehold af bestemmelserne i stk. 2, ordningen for arbejdere i stålindustrien, der skal anvendes i de i artikel 19, artikel 21, stk. 1, artikel 22, 25 og 26, artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 1, og artikel 31 omhandlede tilfælde. Såfremt den nævnte lovgivning omfatter en særordning for arbejdstagere, beskæftiget i miner eller dermed ligestillede virksomheder, finder denne ordning dog anvendelse på nævnte kategori af arbejdstagere og deres familiemedlemmer, når den institution på opholds- eller bopælsstedet, som de pågældende retter henvendelse til, er kompetent med hensyn til administrationen af denne ordning.

2. Såfremt lovgivningen i opholds- eller bopælslandet omfatter én eller flere særordninger for samtlige eller størstedelen af de erhvervmæssige kategorier af selvstændige erhvervsdrivende, som stiller disse ringere med hensyn til naturallydelser end arbejdstagere, er det

bestemmelserne i den eller de ordninger, der er foreskrevet i den i artikel 97 omhandlede gennemførelsesforordning, som finder anvendelse på den pågældende og dennes familiemedlemmer i de i artikel 19, stk. 1, litra a), og stk. 2, artikel 22, stk. 1, nr. i), og stk. 3, artikel 28, stk. 1, litra a), og artikel 31, litra a), omhandlede tilfælde,

a) når den pågældende i den kompetente stat er tilknyttet en særordning for selvstændige erhvervsdrivende, hvorefter de pågældende ligeledes er ringere stillet med hensyn til naturallydelser end arbejdstagere, eller

b) når en pensionist eller rentemodtager i henhold til lovgivningen i den eller de medlemsstater, der er kompetente med hensyn til pensioner, kun er berettiget til naturallydelser, der er fastsat i en særordning for selvstændige erhvervsdrivende, hvorefter de pågældende ligeledes er ringere stillet med hensyn til naturallydelser end arbejdstagere.«.

b) Stk. 2 og 3 bliver herefter henholdsvis stk. 3 og 4.

c) I det ny stk. 3, tredje og fjerde linje, ændres udtrykket »for arbejdstagere eller for familiemedlemmer« til »for arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende eller familiemedlemmer«.

23. I afsnit III, kapitel 2, afdeling 1, ændres i overskriften ordet »arbejdstagere« til udtrykket »arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende«.

24. I artikel 37:

a) stk. 1, første linje, ændres udtrykket »en arbejdstager« til »en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende«;

b) stk. 2, første linje, ændres tallet »III« til tallet »IV«.

25. I artikel 38:

a) stk. 2:

— anden og tredje linje, ændres sætningsledet: »at der er tilbagelagt forsikringsperioder« til »at forsikringsperioderne udelukkende er tilbagelagt«;

— fjerde linje, indsættes ordene »for arbejdstagere« efter ordet »særordning«;

b) indsættes som stk. 3:

»3. Såfremt tilkendelse af visse ydelser efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at forsikringsperioden udelukkende er tilbagelagt inden for et fag, for hvilket der gælder en

særordning for selvstændige erhvervsdrivende, skal perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning, kun medregnes ved tilkendelsen af disse ydelser, såfremt perioderne er tilbagelagt efter en tilsvarende ordning eller, hvis en sådan ikke findes, inden for det samme fag.

Såfremt den pågældende ikke ved medregning af de således tilbagelagte perioder opfylder de foreskrevne betingelser for ret til de nævnte ydelser, medregnes disse perioder ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne, i det omfang perioderne er tilbagelagt efter en anden ordning end den ovenfor nævnte tilsvarende ordning, og forudsat at den pågældende ligeledes har været tilknyttet denne almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne.«

26. Artikel 39, stk. 3, affattes således:

»3. En person, der ikke har ret til ydelser i henhold til stk. 1, modtager de ydelser, som han endnu har ret til efter en anden medlemsstats lovgivning, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 38.«

27. I afsnit III, kapitel 2, afdeling 2, ændres i overskriften ordet »arbejdstagere« til udtrykket »arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende«.

28. I artikel 40:

- a) stk. 1, første linje, ændres udtrykket »en arbejdstager« til »en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende«;
- b) stk. 2, ændres i første linje ordet »arbejdstager« til ordet »sikret«, og tallet »III« ændres til tallet »IV« på følgende steder:
  - i tredje linje,
  - i første led, femte linje, og
  - i andet led, sidste linje;
- c) stk. 3, litra a):
  - første linje, ændres tallet »III« til tallet »IV«;

— fjerde og femte linje, ændres udtrykket »når en arbejdstager« til »når en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende«;

- d) stk. 4, fjerde linje, ændres tallet »IV« til tallet »V«.

29. I artikel 41:

- a) stk. 1, anden linje, ændres udtrykket »en arbejdstager« til »en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende«;
- b) stk. 1, litra d), nr. iii), sidste linje, ændres tallet »III« til tallet »IV«;
- c) stk. 2, anden linje, ændres udtrykket »en arbejdstager« til »en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende«.

30. I artikel 44:

- a) ændres i overskriften ordet »arbejdstageren« til udtrykket »arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende«;
- b) stk. 1, første linje, ændres udtrykket »en arbejdstager« til »en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende«;
- c) stk. 2, første linje, ændres udtrykket »den pågældende« til »arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende«.

31. I artikel 45:

- a) ændres i overskriften ordet »arbejdstageren« til udtrykket »arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende«;
- b) stk. 2:
  - anden linje, indsættes ordet »udelukkende« efter ordet »forsikringsperioderne«;
  - fjerde linje, indsættes ordene »for arbejdstagere« efter ordet »særordning«;
- c) indsættes som stk. 3:

»3. Såfremt tilkendelse af visse ydelser efter lovgivningen i en medlemsstat er betinget af, at forsikringsperioderne udelukkende er tilbagelagt inden for et fag, for hvilket der gælder en særordning for selvstændige erhvervsdrivende, skal perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning, kun medregnes ved tilkendelse af disse ydelser, såfremt perioderne er tilbagelagt efter en tilsvarende ordning, eller, hvis en sådan ikke findes, inden for det samme fag.

Såfremt den pågældende ikke ved medregning af de således tilbagelagte perioder opfylder de foreskrevne betingelser for ret til de nævnte ydelser, medregnes disse perioder ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne, i det omfang, perioderne er tilbagelagt efter en anden ordning end den ovenfor nævnte tilsvarende ordning, og forudsat at den pågældende ligeledes har været tilknyttet denne almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne.«;

d) bliver stk. 3 herefter stk. 4, idet anden samt sjette og syvende linje forbliver uændret i den danske udgave;

e) indsættes som stk. 5 og 6:

»5. Stk. 4 finder anvendelse på selvstændige erhvervsdrivende ved afslutning af, om de foreskrevne betingelser for tilkendelse af ydelser til efterladte er opfyldt.

6. Såfremt en medlemsstats lovgivning, som gør tilkendelse af ydelser ved invaliditet betinget af, at den pågældende er omfattet af denne lovgivning på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, ikke stiller krav om forsikringstid af en vis længde hverken i henseende til erhvervelse af ret til ydelser eller til disses beregning, skal enhver selvstændig erhvervsdrivende, som ikke længere er omfattet af nævnte lovgivning, ved anvendelse af dette kapitel anses for endnu at være omfattet af den på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt den pågælde på det nævnte tidspunkt er omfattet af en anden medlemsstats lovgivning.«.

32. I artikel 46:

a) stk. 1, første afsnit, anden linje, ændres ordet »arbejdstageren« til udtrykket »arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende«;

b) stk. 2, indledningen, første og anden linje, ændres ordet »arbejdstageren« til udtrykket »arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende«;

c) stk. 2, litra a), femte linje, ændres ordet »arbejdstageren« til udtrykket »arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende«.

33. Artikel 47, stk. 1, affattes således:

»1. For beregningen af det i artikel 46, stk. 2, litra a), omhandlede teoretiske beløb gælder følgende regler:

a) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af en gennemsnitlig indtjening, et gennemsnitligt bidrag eller et gennemsnitligt tillæg eller efter det i forsikringsperioderne bestående forhold mellem den pågældendes bruttoindtjening og den gennemsnitlige bruttoindtjening for samtlige forsikrede, med undtagelse af lærlinge, skal fastsætte disse gennemsnits- eller forholdstal udelukkende på grundlag af de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den nævnte stats lovgivning, eller af den bruttoindtjening, den pågældende har haft i disse perioder;

b) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af størrelsen af indtjening, bidrag eller tillæg, skal fastsætte de indtjeningsbeløb, bidrag eller tillæg, der skal lægges til grund, for så vidt angår forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i andre medlemsstater, på grundlag af gennemsnittet af de indtjeningsbeløb, bidrag eller tillæg, der er konstateret for de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning;

c) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af en fikseret indtjening eller et fikseret beløb, skal anse den indtjening eller det beløb, der skal lægges til grund, for så vidt angår de efter lovgivningen i andre medlemsstater tilbagelagte forsikringsperioder, for at være lig med den fikserede indtjening eller det fikserede beløb eller i givet fald med gennemsnittet af de fikserede indtjeningsstørrelser eller de fikserede beløb, som svarer til de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning;

d) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne for visse perioders vedkommende beregnes på grundlag af indtjeningens størrelse og for andre perioders vedkommende på grundlag af en fikseret indtjening eller et fikseret beløb, skal lægge de efter reglerne i litra b) eller c) fastsatte indtjeningsstørrelser eller beløb, henholdsvis gennemsnittet af disse, til grund, for så vidt angår forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning. Såfremt ydelserne, for så vidt angår samtlige forsikringsperioder,

der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning, beregnes på grundlag af en fikseret indtjening eller et fikseret beløb, skal institutionen anse den indtjening, der skal lægges til grund, for så vidt angår de efter lovgivningen i andre medlemsstater tilbagelagte forsikringsperioder, for at være lig med en fiktiv indtjening, svarende til nævnte fikserede indtjening eller fikserede beløb.«.

34. I artikel 52, indledningen, første linje, ændres udtrykket »en arbejdstager« til »en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende«.

35. I artikel 53, sidste linje, ændres ordet »grænsearbejderen« til ordene »den pågældende«.

36. I artikel 54, stk. 1, første linje, og stk. 2, første linje, ændres ordet »arbejdstagere« til udtrykket »arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende«.

37. I artikel 55, stk. 1, første linje, ændres udtrykket »En arbejdstager« til »En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende«.

38. Artikel 58, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en gennemsnitsindtjening, fastsætter denne gennemsnitsindtjening alene på grundlag af de konstaterede indtjeningsbeløb i de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.

2. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en fikseret indtjening, skal alene basere beregningen på den fikserede indtjening, eller i givet fald på gennemsnittet af de fikserede indtjeningsbeløb, der svarer til de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.«.

39. Artikel 60, stk. 1, affattes således:

»1. I tilfælde af forværring af en erhvervs sygdom, for hvilken en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende har modtaget eller modtager erstatning efter en medlemsstats lovgivning, gælder følgende regler:

a) Såfremt den pågældende ikke efter den første udbetaling af ydelsen har haft sådan erhvervs-

mæssig beskæftigelse i en anden medlemsstat, der må antages at kunne forårsage eller forværre den pågældende sygdom, påhviler det den kompetente institution i den førstnævnte stat at afholde de med ydelserne forbundne udgifter, under hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for denne institution gældende lovgivning;

b) såfremt den pågældende efter den første udbetaling af ydelsen har haft en sådan beskæftigelse i en anden medlemsstat, påhviler det den kompetente institution i den førstnævnte medlemsstat at afholde de med ydelserne forbundne udgifter uden hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for denne institution gældende lovgivning. Den kompetente institution i den sidstnævnte medlemsstat yder den pågældende et tillæg, hvis størrelse svarer til forskellen mellem de ydelser, der efter den for denne institution gældende lovgivning tilkommer den pågældende efter den indtrådte forværring, og de ydelser, som ville have tilkommet ham, før forværringen indtrådte, hvis han havde pådraget sig den pågældende sygdom på et tidspunkt, hvor han var omfattet af denne medlemsstats lovgivning;

c) såfremt en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der har pådraget sig sclerogen pneumoconios eller en sygdom, der er omfattet af en i medfør af artikel 57, stk. 4, truffet afgørelse, i det i litra b) omhandlede tilfælde ikke har ret til ydelser efter den sidstnævnte medlemsstats lovgivning, påhviler det den kompetente institution i den førstnævnte medlemsstat at udbetale ydelserne under hensyntagen til den indtrådte forværring efter den for denne institution gældende lovgivning. Den kompetente institution i den sidstnævnte medlemsstat skal dog afholde forskellen mellem de kontantydelse, herunder renter, der skal udbetales af den kompetente institution i den førstnævnte medlemsstat under hensyntagen til den indtrådte forværring, og de tilsvarende ydelser, der tilkom den pågældende, før forværringen indtrådte.«.

40. I artikel 61, stk. 1, første og anden linje, ændres ordet »arbejdstageren« til udtrykket »den pågældende«.

41. I artikel 62, stk. 1, fjerde og femte linje, ændres ordet »arbejdstagere« til udtrykket »arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende«; i sjette og ottende linje ændres ordet »arbejdstagere« til henholdsvis »personer« og »beskæftigede«.

42. I artikel 65, stk. 1, første linje, ændres udtrykket »Når en arbejdstager« til »Når en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende«.

43. I artikel 67, stk. 1 og 2, ændres udtrykket »der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning« henholdsvis »der er tilbagelagt efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat« til »der er tilbagelagt som arbejdstager efter enhver anden medlemsstats lovgivning«.
44. I artikel 69, stk. 1, indledningen, første linje, ændres ordet »arbejdstager« til udtrykket »arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende«.
45. I artikel 70, stk. 1, andet afsnit, anden linje, ændres ordet »løndmodtageren« til udtrykket »arbejdstageren eller den selvstændig erhvervsdrivende«.
46. I artikel 71, stk. 1:
- indledningen, første linje, ændres ordet »Arbejdsløse« til udtrykket »Arbejdsløse arbejdstagere«;
  - litra b), nr. i), første linje, og litra b), nr. ii), første linje, forbliver teksten uændret i den danske udgave;
  - litra b), nr. ii), niende linje, forbliver teksten uændret i den danske udgave.
47. I afsnit III
- affattes overskriften til kapitel 7 således:
»FAMILIEDYDELSER OG BØRNETILSKUD«;
  - affattes overskriften til afdeling 1 i kapitel 7, således:
»Fælles bestemmelse for ydelser til arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og arbejdsløse«;
  - forbliver teksten i overskriften til afdeling 2 uændret i den danske udgave.
48. I artikel 72 ændres i overskriften og i teksten udtrykket »forsikrings- eller beskæftigelsesperioder« til »forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed«.
49. I artikel 73:
- forbliver overskriften uændret i den danske udgave;
  - stk. 1, første linje, og stk. 2, første linje, forbliver teksten uændret i den danske udgave;
  - affattes stk. 3 således:
»3. En arbejdstager, der i medfør af artikel 14, stk. 1, er omfattet af fransk lovgivning, har for de familiemedlemmer, der ledsager ham til den medlemsstat, på hvis område han udfører et arbejde, ret til de i bilag VI anførte familiedydelser.«.
50. I artikel 74, stk. 1, første linje, og stk. 2, første linje ændres udtrykket »En arbejdsløs« til »En arbejdsløs arbejdstager«.
51. I artikel 75:
- stk. 1, litra a), tredje og fjerde linje, forbliver teksten uændret i den danske udgave;
  - stk. 2, litra b), anden linje, forbliver teksten uændret i den danske udgave.
52. I artikel 78:
- stk. 2, litra a), første linje, og litra b), første linje, ændres udtrykket »en afdød arbejdstager« til udtrykket »en afdød arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende«;
  - stk. 2, litra b), nr. ii), anden linje, ændres udtrykket »den afdøde arbejdstager« til udtrykket »den afdøde«.
53. I artikel 79:
- stk. 1:
— første afsnit, femte og sjette linje, ændres udtrykket »den afdøde arbejdstager« til udtrykket »den afdøde«;
— andet afsnit, litra a), tredje og fjerde linje, ændres udtrykket »forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperiodernes længde« til udtrykket »længden af forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioderne eller af perioderne med selvstændig virksomhed«;
  - stk. 2, syvende linje, ændres ordet »arbejdstageren« til udtrykket »pensionisten, rentemodtageren eller afdøde«;
  - stk. 3, sidste linje, ændres udtrykket »en arbejdstagers« til udtrykket »en arbejdstagers eller en selvstændig erhvervsdrivendes«.
54. I artikel 89 ændres tallet »V« til tallet »VI«.
55. I artikel 93, stk. 2, første afsnit, sjette linje, og andet afsnit, tredje linje, forbliver teksten uændret i den danske udgave.

56. Bilag I—V bliver bilag II—VI, og følgende indsættes som bilag I:

»BILAG I

FORORDNINGENS PERSONKREDS

I. Arbejdstagere og/eller selvstændige erhvervsdrivende

(Forordningens artikel 1, 1, litra a), nr. ii) og nr. iii))

A. BELGIEN

Intet.

B. DANMARK

1. Som arbejdstager anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver i en arbejdsgivers tjeneste beskæftiget person, der er omfattet af lovgivningen om arbejdsulykker og erhvervs sygdomme.
2. Som selvstændig erhvervsdrivende anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver person, der i medfør af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel har ret til disse ydelser på grundlag af anden erhvervsindtægt end lønindtægt.

C. TYSKLAND

Såfremt en tysk institution er kompetent institution for tilkendelse af familieydelse i overensstemmelse med forordningens afsnit III, kapitel 7, anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii),

- a) Som arbejdstager, enhver person, der er tvungent forsikret mod arbejdsløshed, eller som i forbindelse med denne forsikring modtager kontantydelse fra sygeforsikringen eller dertil svarende ydelser;
- b) som selvstændig erhvervsdrivende, enhver person, der udøver selvstændig virksomhed, og som skal
  - lade sig forsikre eller yde bidrag til aldersdomsforsikring under en ordning for selvstændige erhvervsdrivende, eller
  - lade sig forsikre under den tvungne pensionsforsikring.

D. FRANKRIG

Intet.

E. GRÆKENLAND

1. Som arbejdstagere betrages i henhold til artikel 1, litra a), nr. iii), i forordningen, personer forsikret inden for rammerne af OGA-ordningen, der udelukkende udfører lønarbejde, eller som er eller har været omfattet af en anden medlemsstats lovgivning, og som derfor er eller har været arbejdstager i henhold til artikel 1, litra a), i forordningen.
2. Med henblik på ydelse af børnetilskud efter den nationale ordning betragtes som arbejdstagere i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), de personer, der er omhandlet i artikel 1, litra a), nr. i) og iii), i forordningen.

F. IRLAND

1. Som arbejdstager anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver person, der er forsikret i medfør af en tvungen eller frivillig ordning i overensstemmelse med bestemmelserne i afdeling 5 og 37 i kodificeret lov af 1981 om social tryghed og sociale ydelser [Social Welfare (Consolidation) Act (1981)].
2. Som selvstændig erhvervsdrivende anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver person, der udøver erhvervmæssig beskæftigelse uden at være undergivet nogen form for arbejdskontakt, eller som er pensioneret efter at have ophørt med en sådan beskæftigelse. Med hensyn til naturalydelse i anledning af sygdom skal den pågældende desuden have ret til disse ydelser i medfør af afdeling 45 eller 46 i lov om sundhedsvæsen af 1970 [Health Act (1970)].

G. ITALIEN

Intet.

H. LUXEMBOURG

Intet.

I. NEDERLANDENE

Som selvstændig erhvervsdrivende anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. II), enhver person, der har en beskæftigelse eller et erhverv, hvor der ikke foreligger en arbejdskontrakt.

J. DET FORENEDE KONGERIGE

Som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii) enhver person, der betragtes som arbejdstager (employed earner) eller selvstændig erhvervsdrivende (self-employed earner) i medfør af lovgivningen i Storbritannien eller Nordirland, samt enhver person, for hvem der svares bidrag i dennes egenskab af arbejdstager (employed earner) eller selvstændig erhvervsdrivende (self-employed earner) i medfør af lovgivningen i Gibraltar.

II. Familiemedlemmer

(Forordningens artikel 1, litra f), andet punktum)

A. BELGIEN

Intet.

B. DANMARK

Ved afgørelse af, om der er ret til naturalydelse i henhold til forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), og artikel 31 betyder udtrykket »f familiemedlem« enhver person, der betragtes som familiemedlem i medfør af lov om offentlig sygesikring.

C. TYSKLAND

Intet.

D. FRANKRIG

Intet.

E. GRÆKENLAND

Intet.

F. IRLAND

Ved afgørelse af, om der er ret til naturalydelse i henhold til forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), og artikel 31 betyder udtrykket »f familiemedlem« enhver person, over for hvem arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende anses for at have forsørgerpligt i medfør af lovene om sundhedsvæsen af 1947—1970 (Health Acts 1947—1970).

G. ITALIEN

Intet.

H. LUXEMBOURG

Intet.

I. NEDERLANDENE

Intet.

J. DET FORENEDE KONGERIGE

Ved afgørelse af, om der er ret til naturalydelse i henhold til forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), og artikel 31, betyder udtrykket »f familiemedlem«:

- a) i forbindelse med lovgivningen i Storbritannien og Nordirland, enhver person, over for hvem der består forsørgepligt i medfør af lov om social sikring af 1975 (Social Security Act 1975) eller i givet fald lov om social sikring (Nordirland) af 1975 [Social Security (Northern Ireland) Act 1975],
og
- b) i forbindelse med lovgivningen i Gibraltar, enhver person, over for hvem der består forsørgepligt i medfør af anordning om lægeordningen for gruppepraksis af 1973 (Group Practice Medical Scheme Ordinance 1973).

57. I bilag II:

- a) affattes titlen således:

»BILAG II

Forordningens artikel 1, litra u)

I. Særlige ydelser i anledning af fødsel, der i henhold til artikel 1, litra u), ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde«;

- b) indsættes følgende som afdeling II:

» II. Særordninger for selvstændige erhvervsdrivende, der i henhold til artikel 1, litra j), fjerde underafsnit, ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde«;

A. BELGIEN

Ingen.

B. DANMARK

Ingen.

C. TYSKLAND

Forsikrings- og pensionsinstitutionerne (Versicherungs- und Versorgungswerke) for læger, tandlæger, dyrlæger, apotekere, advokater, patentassessorer (Patentanwälte), notarer, revisorer (Wirtschaftsprüfer), rådgivere og repræsentanter i skattesager (Steuerbevollmächtigte), lodser (Seelotsen) og arkitekter, der er oprettet i henhold til delstatslovgivningen, samt andre forsikrings- og pensionsinstitutioner, navnlig hjælpekasser (Fürsorgeeinrichtungen), og den udvidede honorarforderling (erweiterte Honorarverteilung).

D. FRANKRIG

1. Selvstændige erhvervsdrivende, der ikke er beskæftiget inden for landbruget:

- a) De supplerende aldersforsikringsordninger og ordningerne for forsikring ved invaliditet og dødsfald for selvstændige erhvervsdrivende, der er omhandlet i artikel L 658, L 659, L 663—11, L 663—12, L 682 og L 683—1 i lov om social sikring (Code de la sécurité sociale).
- b) De tillægsydelse, der er omhandlet i artikel 9 i lov nr. 66.509 af 12. juli 1966.

2. Selvstændige erhvervsdrivende, der er beskæftiget inden for landbruget:

De forsikringer, der er fastsat i artikel 1049 og 1234.19 i lov om landdistrikter (Code rural), henholdsvis ved sygdom, moderskab og alderdom og ved arbejdsulykker og erhvervs sygdomme, for selvstændige erhvervsdrivende, der er beskæftiget inden for landbruget.

E. GRÆKENLAND

Ingen.

F. IRLAND

Ingen.

G. ITALIEN

Ingen.

H. LUXEMBOURG

Ingen.

I. NEDERLANDENE

Ingen.

J. DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.«.

58. I bilag III, del A, nr. 7 BELGIEN — LUXEMBOURG, bliver den nuværende tekst litra a) og følgende indsættes som litra b):

»b) Brevveksling af 10. og 12. juli 1968 om selvstændige erhvervsdrivende.«.

59. I bilag IV:

a) affattes litra A således:

»A. BELGIEN

Lovgivningen vedrørende den almindelige invalideordning, den særlige invalideordning for minearbejdere, den særlige ordning for søfolk af handelsflåden og lovgivningen om forsikring af selvstændige erhvervsdrivende mod uarbejdsdygtighed.«;

b) affattes litra D således:

»D. FRANKRIG

1. Arbejdstagere

Hele lovgivningen vedrørende invalideforsikring med undtagelse af lovgivningen vedrørende invalideforsikring inden for minearbejdernes sociale sikringsordning.

2. Selvstændige erhvervsdrivende

Lovgivningen vedrørende invalideforsikring for selvstændige erhvervsdrivende inden for landbruget.«.

60. Bilag VI affattes således:

»BILAG VI

(Forordningens artikel 89)

Særregler for anvendelsen af visse medlemsstatsers lovgivning

A. BELGIEN

1. Personer, hvis ret til naturalydelser fra sygeforsikringen hidrører fra de bestemmelser i den tvungne belgiske syge- og invalideforsikringsordning, der finder anvendelse på selvstændige erhvervsdrivende, er omfattet af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 1, herunder artikel 35, stk. 1, på følgende betingelser:
  - a) I tilfælde af ophold på en anden medlemsstats område end Belgien er de pågældende:
    - i) for så vidt angår den pleje, der ydes i tilfælde af hospitalsindlæggelse, omfattet af de naturalydelser, der er fastsat i opholdslandets lovgivning;
    - ii) for så vidt angår de øvrige naturalydelser, der er fastsat i den belgiske ordning, omfattet af godtgørelse af disse ydelser fra den kompetente belgiske institution til den sats, der er fastsat i opholdslandets lovgivning.
  - b) I tilfælde af bopæl på en anden medlemsstats område end Belgien er de pågældende omfattet af de i bopælslandets lovgivning fastsatte naturalydelser på betingelse af, at den med henblik herpå i de belgiske bestemmelser fastsatte supplerende præmie indbetales til den kompetente belgiske institution.
2. Ved den kompetente belgiske institutions anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 7 og 8, betragtes et barn som opvokset i den medlemsstat, på hvis område det er bosat.

3. Ved anvendelsen af forordningens artikel 46, stk. 2, anses aldersforsikringsperioder, tilbagelagt efter belgisk lovgivning før den 1. januar 1945, også som forsikringsperioder tilbagelagt efter belgisk lovgivning om den almindelige invaliditetsordning og om ordningen for søfolk.
4. Ved anvendelsen af artikel 40, stk. 3, litra a), nr. ii), tages der kun hensyn til perioder, i hvilke arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været uarbejdsdygtig efter belgisk lovgivning.
5. Ved anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 46, stk. 2, anses de aldersforsikringsperioder, der er tilbagelagt af selvstændige erhvervsdrivende under belgisk lovgivning, inden lovgivningen om selvstændige erhvervsdrivendes uarbejdsdygtighed trådte i kraft, som perioder tilbagelagt under sidstnævnte lovgivning.
6. Med henblik på at afgøre, om betingelserne for, at der i henhold til belgisk lovgivning erhverves ret til arbejdsløshedsunderstøttelse, er opfyldt, tages de dage, der i medfør af den nævnte lovgivning anses for ligestillede dage, kun i betragtning, såfremt de forudgående dage har været dage med lønnet arbejde.

B. DANMARK

1. Forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt i en anden medlemsstat end Danmark, tages i betragtning ved optagelse som nydende medlem i en anerkendt arbejdsløshedskasse, som om det drejede sig om beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed tilbagelagt i Danmark.
2. Såfremt de i forordningens artikel 19, artikel 22, stk. 1 og 3, og artikel 25, stk. 1, samt i artikel 28a, 29 og 31 omhandlede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, pensions- eller renteansøgere, pensionister eller rentemodtagere samt disses familiemedlemmer er bosat eller opholder sig i Danmark, er de pågældende berettiget til naturalydelse på samme betingelser, som efter dansk lovgivning gælder for personer, hvis indtægt ikke overstiger den i § 3 i lov nr. 311 af 9. juni 1971 om offentlig sygesikring fastsatte grænse, når afholdelsen af udgifterne ved disse ydelser påhviler institutionen i en anden medlemsstat end Danmark.
3. Bestemmelserne i § 1, stk. 1, nr. 2), i lov om folkepension, i § 1, stk. 1, nr. 2), i lov om invalidepension m.v. samt i § 2, stk. 1, nr. 2), i lov om pension og hjælp til enker m.fl. finder ikke anvendelse på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende eller deres efterladte, som er bosat i en anden medlemsstat end Danmark.
4. Bestemmelserne i den danske lovgivning om enkepension og om folkepension finder anvendelse på enken efter en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, som har været omfattet af dansk lovgivning, også selv om denne enke ikke har været bosat i Danmark.
5. Forordningens bestemmelser berører ikke overgangsbestemmelser i de danske love af 7. juni 1972 om ret til pension for danske statsborgere, der har haft fast bopæl i Danmark i bestemte tidsrum umiddelbart forud for begæringens indgivelse. Statsborgere i de øvrige medlemsstater, som har haft fast bopæl i Danmark i ét år umiddelbart forud for begæringens indgivelse, har dog ret til pension på samme betingelser, som gælder for danske statsborgere.

6. a) Perioder, i hvilke en grænsearbejder, som er bosat i en anden medlemsstat end Danmark, har udøvet sin erhvervsmæssige beskæftigelse på dansk område, skal i forhold til dansk lovgivning anses som bopælsperioder. Det samme gælder perioder, i hvilke en grænsearbejder er udstationeret eller præsterer tjenesteydelse i en anden medlemsstat end Danmark.
  - b) Perioder, i hvilke en sæsonarbejder, som er bosat i en anden medlemsstat end Danmark, har været beskæftiget på dansk område, skal i forhold til dansk lovgivning anses som bopælsperioder. Det samme gælder perioder, i hvilke en sæsonarbejder er udstationeret på en anden medlemsstats område end Danmark.
7. Ved afgørelsen af, om betingelserne for ret til dagpenge ved fødsel efter kapitel 12 i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel er opfyldt, når den pågældende ikke har været omfattet af dansk lovgivning i hele den referenceperiode, der er omhandlet i § 34, stk. 1 eller 2, i nævnte lov:
    - a) medregnes i forsikringsperioder, som i givet fald er tilbagelagt efter lovgivningen i en anden medlemsstat end Danmark inden for nævnte referenceperiode, i løbet af hvilken den pågældende ikke har været omfattet af dansk lovgivning, som om det drejede sig om perioder tilbagelagt efter sidstnævnte lovgivning,
og
    - b) anses den pågældende for i således medregnede perioder at have haft en gennemsnitlig lønindtægt af en størrelse, der svarer til gennemsnittet af de lønbeløb, der faktisk er ydet for de perioder, der er tilbagelagt efter dansk lovgivning i den nævnte referenceperiode.
  8. Ved anvendelse af forordningens artikel 12, stk. 2, på dansk lovgivning anses invalide-, alders- og enkepension for ydelser af samme art.
  9. Ved anvendelse af forordningens artikel 67 beregnes arbejdsløshedsydelse for selvstændige erhvervsdrivende, der er forsikret i Danmark, efter den danske lovgivning.

C. FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND

1. a) For så vidt det ikke allerede foreskrevet i den tyske lovgivning om ulykkesforsikring, yder de tyske institutioner også erstatning i henhold til nævnte lovgivning for ulykkestilfælde (og erhvervssygdomme), der er indtruffet i Elsass-Lothringen før den 1. januar 1919, og for hvis vedkommende erstatningspligten endnu ikke er overtaget af de franske institutioner i medfør af Folkeforbundets beslutning af 21. juni 1921 (Reichsgesetzblatt, s. 1289), så længe den tilskadekomne eller hans efterladte er bosat på en medlemsstats område.
- b) Reglerne i forordningens artikel 10 berører ikke de bestemmelser, hvorefter ulykkestilfælde (og erhvervssygdomme), der er indtruffet uden for Forbundsrepublikken Tysklands område, samt perioder, der er tilbagelagt uden for dette område, ikke, eller kun under visse betingelser, medfører udbetaling af ydelser, når de berettigede er bosat uden for Forbundsrepublikken Tysklands område.

2. a) Ved afgørelsen af, om perioder, der efter tysk lovgivning anses for afbrydelsesperioder (Ausfallzeiten) eller tillægsperioder (Zurechnungszeiten) skal medregnes som sådanne, ligestilles tvungne bidrag, der er erlagt efter en anden medlemsstats lovgivning, samt optagelse i en anden medlemsstats forsikring med tvungne bidrag, der er erlagt efter tysk lovgivning, og med optagelse i den tyske renteforsikring. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på aldersforsikring for landbrugere i Forbundsrepublikken Tyskland eller på tilsvarende særordninger i de øvrige medlemsstater.

Ved beregningen af det antal kalendermåneder, der er forløbet mellem optagelse i forsikringen og forsikringsbegivenhedens indtræden, skal hverken ligestillede perioder i henhold til en anden medlemsstats lovgivning, der falder mellem disse to tidspunkter, eller perioder, i hvilke den pågældende har modtaget pension eller rente efter en anden medlemsstats lovgivning, medregnes.

- b) Bestemmelserne i litra a) finder ikke anvendelse på den fikserede afbrydelsesperiode (pauschale Ausfallzeit). Denne bestemmes alene på grundlag af de i Forbundsrepublikken Tyskland tilbagelagte forsikringsperioder.
- c) Medregning af en tillægsperiode (Zurechnungszeit) i henhold til tysk lovgivning om renteforsikring for minearbejdere er endvidere betinget af, at det sidste efter tysk lovgivning erlagte bidrag er erlagt til renteforsikringen for minearbejdere.
- d) Hvad angår medregning af tyske erstatningsperioder (Ersatzzeiten), er det kun tysk lovgivning, der finder anvendelse.
- e) Uanset den i litra d) indeholdte bestemmelse gælder følgende for de medlemmer af den tyske renteforsikring, som i tidsrummet fra den 1. januar 1948 til den 31. juli 1963 var bosat i de tyske områder, der i nævnte tidsrum stod under nederlandsk administration: I henseende til medregning af tyske erstatningsperioder (Ersatzzeiten) efter artikel 1251, stk. 2, i den tyske lov om socialforsikring (RVO) eller tilsvarende bestemmelser, sidestilles indbetaling af bidrag til den nederlandske forsikring i det nævnte tidsrum med udøvelse af en forsikringspligtig beskæftigelse eller virksomhed efter tysk lovgivning.
3. For så vidt angår indbetalinger til tyske sygekasser gives der henstand med betalingen af de i forordningens artikel 26, stk. 2, nævnte bidrag indtil det tidspunkt, hvor der er truffet afgørelse vedrørende rentebegæringen.
4. Ved afgørelsen af om der er tale om et barn, der har ret til rente, som ydes børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, sidestilles ret til en af de i artikel 78 nævnte ydelser eller en anden familieydelse, der efter fransk lovgivning udredes for et i Frankrig bosat mindreårigt barn, med ret til rente, der efter tysk lovgivning ydes børn, der har mistet begge forældre eller en af dem.
5. Såfremt anvendelsen af forordningen eller senere forordninger om social sikring medfører usædvanlig store udgifter for enkelte sygeforsikringsinstitutioner, kan disse udgifter helt eller delvis godtgøres. Forbundssammenslutningen af stedlige sygekasser (Bundesverband der Ortskrankenkassen) træffer som kontaktorgan (sygeforsikring) afgørelse om sådan godtgørelse efter aftale med sygeforsikringens øvrige centralforbund. De til afholdelse af godtgørelsen fornødne midler tilvejebringes ved afgifter, der pålægges samtlige sygeforsik-

ringsinstitutioner i forhold til deres gennemsnitlige medlemstal, inklusive rentemodtagere, i det foregående år.

6. Ved anvendelse af forordningen betragtes det fikserede beløb for lægebehandling, der i henhold til tysk lovgivning ydes kvindelige forsikrede og de forsikredes familiemedlemmer i forbindelse med en fødsel, som en naturalydelse.
7. § 1233 i lov om socialforsikring (RVO) og § 10 i lov om forsikring af funktionærer (AVG), som ændret ved lov af 16. oktober 1972 om reform af renteordningen, der indeholder bestemmelser om frivillig forsikring inden for rammerne af de tyske renteforsikringsordninger, finder anvendelse på statsborgere fra de øvrige medlemsstater samt på statsløse og flygtninge, der er bosat i de øvrige medlemsstater, efter følgende retningslinjer:

Hvis de almindelige betingelser er opfyldt, kan frivillige bidrag indbetales til den tyske renteforsikring,

  - a) når den pågældende har hjemsted eller bopæl på Forbundsrepublikken Tysklands område;
  - b) når den pågældende har hjemsted eller bopæl på en anden medlemsstats område, og hantidligere på et eller andet tidspunkt tvunget eller frivilligt har været tilsluttet den tyske renteforsikring;
  - c) når den pågældende som statsborger i en anden medlemsstat har hjemsted eller bopæl på et tredjelandets område og i mindst 60 måneder har betalt bidrag til den tyske renteforsikring, eller kunne være optaget i den frivillige forsikring i henhold til de tidligere gældende overgangsbestemmelser, og han ikke tvunget eller frivilligt er forsikret i medfør af en anden medlemsstats lovgivning.
8. Forordningen berører hverken artikel 51a, stk. 2, i lov om ændring af renteordningen for arbejdere (ArVNG) eller artikel 49a, stk. 2, i lov om ændring af renteordningen for funktionærer (AnVNG), som ændret ved lov af 16. oktober 1972 om ændring af renteordningen. Personer, som i medfør af stk. 8, litra b) og c), kan optages i den frivillige forsikring, kan kun indbetale bidrag for perioder, for hvilke de ikke allerede har indebetalt bidrag i henhold til en anden medlemsstats lovgivning.
9. Hvis udgifterne til naturalydelser, som tyske institutioner på bopælsstedet tilkender pensionsmodtagere eller deres familiemedlemmer, som er forsikret i andre medlemsstaters kompetente institutioner, skal afregnes med månedlige fikserede beløb, anses disse udgifter, med henblik på den finansielle udligning mellem tyske institutioner inden for sygeforsikringen for pensionsmodtagere, som udgifter til ydelser fra den tyske sygeforsikring for pensionsmodtagere. De fikserede beløb, som af de kompetente institutioner i de andre medlemsstater refunderes til de tyske institutioner på bopælsstedet, anses som indtægter, der skal tages i betragtning ved ovennævnte finansielle udligning.
10. Selvstændige erhvervsdrivende tilkendes arbejdsløshedshjælp (Arbeitslosenhilfe) på betingelse af, at den pågældende, før han melder sig arbejdsløs, som hovedbeskæftigelse har udøvet selvstændig beskæftigelse i mindst 1 år på

Forbundsrepublikken Tysklands område, og at han ikke kun midlertidigt har indstillet sin beskæftigelse.

11. Forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i en anden medlemsstat inden for rammerne af en særlig aldersforsikringsordning for landbrugere, eller, hvis en sådan ikke findes, i egenskab af landbruger inden for rammerne af den almindelige ordning, medregnes med henblik på opfyldelse af den betingelse vedrørende forsikringstiden, der er foreskrevet for optagelse som bidragspligtig i henhold til artikel 27 i lov om alderdomshjælp til landbrugere (Gesetz über die Altershilfe der Landwirte — GAL), forudsat at:
  - a) erklæringen, der begrundet bidragspligten, fremsættes inden for den fastsatte tidsfrist, og
  - b) den pågældende inden fremsættelsen af erklæringen på Forbundsrepublikken Tysklands område senest har været bidragspligtig inden for alderdomshjælpen til landbrugere.
12. Perioder med tvungen forsikring, der er tilbagelagt efter lovgivningen i en anden medlemsstat, enten inden for rammerne af en særordning for håndværkere, eller, hvis en sådan ikke findes, i egenskab af håndværker inden for rammerne af en særordning for selvstændige erhversdrivende eller af den almindelige ordning, medregnes med henblik på opfyldelse af betingelsen om 216 måneders tvungen forsikring, der skal dokumenteres, for at retten til frivillig udtræden af pensionsforsikringsordningen for håndværkere kan gøres gældende.

D. FRANKRIG

1. a) Ydelsen til ældre arbejdstagere og ydelsen til ældre selvstændige erhversdrivende samt aldersydelsen inden for landbruget tilkommer på de efter fransk lovgivning for franske erhvervsaktive gældende betingelser enhver arbejdstager eller selvstændig erhversdrivende, der er statsborger i en af de øvrige medlemsstater, og som på tidspunktet for begæringens fremsættelse er bosat på fransk område.
  - b) Det samme gælder flygtninge og statsløse.
  - c) Forordningens bestemmelser berører ikke de franske lovbestemmelser, efter hvilke kun perioder med lønnet beskæftigelse eller dermed ligestillede perioder eller, alt efter omstændighederne, perioder med selvstændig virksomhed, der er fuldført i Den franske Republiks europæiske eller oversøiske departementer (Guadeloupe, Guyana, Martinique og Réunion), medregnes med henblik på erhvervelse af ret til ydelsen til ældre arbejdstagere og ydelsen til ændre selvstændige erhversdrivende.
2. Den særlige ydelse og den kumulative godtgørelse, som er fastsat i den særlige lovgivning om social sikring af minearbejdere, ydes kun arbejdstagere, der er beskæftiget i franske miner.
3. Lov nr. 65-555 af 10. juli 1965, hvorefter franske statsborgere, der er eller har været erhvervsmæssigt beskæftiget i udlandet, har adgang til den frivillige aldersforsikringsordning, finder anvendelse på statsborgere i de øvrige medlemsstater på følgende betingelser:
  - den erhvervsmæssige virksomhed, der giver adgang til frivillig forsikring efter den franske ordning, må hverken udøves eller være udøvet på fransk område eller i den medlemsstat, hvor arbejdstageren eller den selvstændige erhversdrivende er statsborger;

- arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende skal på det tidspunkt, hvor han fremsætter begæring om at blive anset for omfattet af nævnte lov, godtgøre, at han enten har været bosat i Frankrig i mindst ti år, uafbrudt eller med afbrydelser, eller i en periode af samme længde har været omfattet af en tvungen eller frivillig fortsat forsikringsordning i henhold til fransk lovgivning.
4. I henhold til forordningens artikel 73, stk. 3, omfatter udtrykket »familieydelser«:
- ydelser før fødslen i henhold til artikel L 516 i lov om social sikring (Code de la sécurité sociale);
  - børnetilskud i henhold til artikel L 524 og L 531 i lov om social sikring (Code de la sécurité sociale);
  - godtgørelse til udligning af skat efter indtægtsart (»impôt cédulaire«) i henhold til artikel L 532 i lov om social sikring (Code de la sécurité sociale);
denne ydelse kommer dog kun til udbetaling, såfremt den under udstationering modtagne løn er indkomstskattepligtig i Frankrig;
  - tilskud i henhold til artikel L 533 i lov om social tryghed (Code de la sécurité sociale) til lønmodtagere, der er eneforsørgere.
5. Ved beregning af det i forordningens artikel 46, stk. 2, litra a), omhandlede teoretiske beløb i de ordninger, hvor alderdomspensionerne beregnes på grundlag af pensionspoint, skal den kompetente institution for hvert af de forsikringsår, der er tilbagelagt under enhver anden medlemsstats lovgivning, medregne et antal pensionspoints, der er lig med kvotienten af det antal pensionspoints, som er erhvervet i henhold til den af institutionen anvendte lovgivning i det antal år, der svarer til disse points.

E. GRÆKENLAND

- Uanset bestemmelserne i bilag I, afsnit I, litra E, nr. 1, anvendes forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), på en i OGA forsikret pension, hvis helbredstilstand kræver øjeblikkelig behandling inden han har påbegyndt den beskæftigelse, som han skal udøve i en anden medlemsstat end Grækenland.
- Forordningens artikel 10, stk. 1, strider ikke imod bestemmelsen i artikel 2, stk. 4, i lovdekret nr. 4577/66, i henhold til hvilken IKA's udbetalinger af pensioner til personer med græsk nationalitet eller af græsk oprindelse kommende fra Egypten eller Tyrkiet stilles i bero, når den begunstigede uden gyldig grund opholder sig i udlandet i mere end seks måneder.

F. IRLAND

- De i forordningens artikel 19, stk. 1, artikel 22, stk. 1 og 3, artikel 25, stk. 1 og 3, og artikel 26, stk. 1, samt i artikel 28a, 29 og 31 omhandlede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, arbejdsløse, pensions- eller renteansøgere, pensionister eller rentemodtagere samt disses familiemedlemmer har, når de er bosat eller opholder sig i Irland, ret til vederlagsfri syge- og hospitalsbehandling af enhver art efter irsk lovgivning, når det påhviler institutionen i en anden medlemsstat end Irland at afholde udgifterne til sådanne ydelser.

2. Familiemedlemmer til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der er omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat end Irland, og som opfylder den pågældende lovgivnings betingelser for ret til ydelser, i givet fald under iagttagelse af forordningens artikel 18, har, når de er bosat i Irland, ret til vederlagsfri syge- og hospitalsbehandling af enhver art efter irsk lovgivning.

Det påhviler den institution, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er tilsluttet, at afholde udgifterne ved de omhandlede ydelser.

Såfremt arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes ægtefælle eller den person, som sørger for børnene, udøver en erhvervsmæssig virksomhed i Irland, påhviler udgifterne ved ydelserne til familiemedlemmer dog fortsat den irske institution i det omfang, der kun måtte være erhvervet ret til disse ydelser i medfør af irsk lovgivning.

3. Såfremt en arbejdstager, der er omfattet af irsk lovgivning, under sin beskæftigelse bliver offer for et ulykkestilfælde efter at have forladt en medlemsstats område for at begive sig til en anden medlemsstats område, men inden at være ankommet hertil, fastsættes hans ret til ydelser i forbindelse med ulykkestilfældet:
  - a) som om ulykken var indtruffet på irsk område
  - og
  - b) uden hensyntagen til hans fravær fra irsk område, ved afgørelsen af, om han i kraft af sin beskæftigelse var forsikret i henhold til nævnte lovgivning.
4. Ved anvendelse af forordningens artikel 12, stk. 2, på irsk lovgivning anses invalide-, alders- og enkepension som ydelser af samme art.
5. Ved beregning af lønindtægten med henblik på tilkendelse af den lønbestemte ydelse efter irsk lovgivning i tilfælde af ydelser ved sygdom, moderskab og arbejdsløshed skal der uanset forordningens artikel 23, stk. 1, og artikel 68, stk. 1, for hver uges beskæftigelse som arbejdstager, der i det pågældende indkomstskatteår er tilbagelagt under en anden medlemsstats lovgivning, godskrives arbejdstageren et beløb svarende til den gennemsnitlige ugeløn for henholdsvis en mandlig og en kvindelig arbejdstager i samme indkomstskatteår.
6. Ved anvendelsen af artikel 40, stk. 3, litra a), nr. ii), tages der kun hensyn til tidsrum, i hvilke arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været uarbejdsdygtig efter irsk lovgivning.
7. Ved anvendelsen af artikel 44, stk. 2, anses arbejdstageren for udtrykkeligt at have anmodet om, at fastsættelsen af den alderspension, hvortil han ville have ret i medfør af irsk lovgivning, stilles i bero, hvis han ikke rent faktisk ophører med beskæftigelse, når denne betingelse kræves opfyldt for erhvervelse af ret til alderspension.
8. Indtil den 31. december 1983 medregnes ved anvendelse af den irske lovgivning på andre ydelser end familieydelse og naturalydelser ved sygdom og moderskab kun perioder, der er tilbagelagt som arbejdstager.

G. ITALIEN

Ingen.

H. LUXEMBOURG

1. Uanset bestemmelserne i forordningens artikel 94, stk. 2, skal forsikringsperioder eller dermed ligestillede perioder, der før den 1. januar 1946 er tilbagelagt efter lovgivningen i Luxembourg om pensionsforsikring ved invaliditet, alderdom og dødsfald, kun medregnes ved anvendelsen af nævnte lovgivning i det omfang, hvori rettigheder under erhvervelse måtte være bevaret pr. 1. januar 1959 eller senere måtte være generhvervet, enten alene i medfør af nævnte lovgivning eller i medfør af gældende eller fremtidige bilaterale konventioner. I tilfælde hvor flere konventioner kommer på tale, tages forsikringsperioder eller dermed ligestillede perioder i betragtning fra den dato, der ligger længst tilbage.
2. Hvad angår ydelse af den faste del af de luxembourgiske pensioner skal forsikringsperioder, der efter luxembourgsk lovgivning er tilbagelagt af arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, som ikke er bosat på luxembourgsk område, fra den 1. oktober 1972 ligestilles med bopælsperioder.

I. NEDERLANDENE

1. *Forsikring til dækning af udgifter ved sygdom*

- a) For så vidt angår retten til naturalydelser gælder bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 1 kun for personer, der har ret til naturalydelser i henhold til den tvungne forsikring, den frivillige forsikring eller aldersdomsforsikringen, der alle er nævnt i loven om sygeforsikring (Ziekenfondswet).
- b) En person, der modtager en alderspension efter nederlandsk lovgivning og en pension efter en anden medlemsstats lovgivning, anses ved anvendelsen af artikel 27 og/eller artikel 28 for berettiget til naturalydelser, såfremt han, i givet fald under iagttagelse af artikel 9, opfylder de foreskrevne betingelser for adgang til sygeforsikringen for ældre eller den frivillige forsikring, hvilke forsikringer er omfattet af sygekasseloven (Ziekenfondswet).

Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på en gift kvinde, hvis mand modtager alderspension for ægtepar efter nederlandsk lovgivning, og som opfylder de foreskrevne betingelser for adgang til sygeforsikringen for ældre eller den frivillige forsikring, hvilke forsikringer er omfattet af sygekasseloven.

- c) En person, der modtager alderspension efter nederlandsk lovgivning, og som er bosat i en anden medlemsstat, er, såfremt han er omfattet af sygeforsikringen for ældre eller den frivillige sygeforsikring, hvilke forsikringer er omfattet af sygekasseloven, forpligtet til for sig selv og i givet fald for sine familiemedlemmer at indbetale bidrag, der beregnes på grundlag af halvdel af gennemsnitsudgiften i Nederlandene ved lægebehandling af en ældre person og hans familiemedlemmer. Der foretages en nedsættelse af dette bidrag, til udgift for den tvungne forsikring i henhold til sygekasseloven, svarende til den nedsættelse, der foretages til udgift for den nævnte forsikring til fordel for personer med bopæl i Nederlandene, som er tilknyttet sygeforsikringen for ældre, og hvis bidrag beregnes på samme grundlag.

- d) En person, der ikke modtager alderspension efter nederlandsk lovgivning, og — hvis den pågældende er gift — ægtefællen ikke modtager alderspension for ægtepar efter samme lovgivning, er, såfremt den pågældende er bosat i en anden medlemsstat og omfattet af den frivillige forsikring i henhold til sygekasseloven, forpligtet til for sig selv og i givet fald for hver af sine familiemedlemmer, der er fyldt 16 år, at indbetale bidrag, der svarer til det gennemsnitsbidrag, som fastsættes af de nederlandske sygekasser for frivilligt forsikrede, der er bosat i Nederlandene. Dette bidrag afrundes op efter til hele gylden.
2. *Anvendelse af nederlandsk lovgivning om almindelig aldersforsikring*
- a) Som forsikringsperioder tilbagelagt efter nederlandsk lovgivning om almindelig aldersforsikring anses også perioder før den 1. januar 1957, i hvilke en berettiget person, der ikke opfylder betingelserne for at nævnte perioder kan ligestilles med forsikringsperioder, efter sit fyldte 15. år har været bosat på nederlandsk område, eller i hvilke han har haft lønnet beskæftigelse i Nederlandene for en arbejdsgiver i nævnte land, medens han var bosat på en anden medlemsstats område.
- b) Perioder, der vil være at medregne i medfør af litra a), skal dog lades ude af betragtning, når de falder sammen med perioder, der medregnes ved beregning af pension, der ydes efter en anden medlemsstats lovgivning om aldersforsikring.
- c) For så vidt en gift kvinde, hvis mand er berettiget til en pension efter nederlandsk lovgivning om almindelig aldersforsikring, anses også perioder, i hvilke hun før sit fyldte 65. år har været gift med den pågældende mand og har været bosat på en eller flere medlemsstats områder, som forsikringsperioder, for så vidt de pågældende perioder falder sammen med forsikringsperioder, som hendes mand har tilbagelagt, i henhold til den nævnte lovgivning, og med perioder, der vil være at medregne i medfør af litra a).
- d) Perioder, der vil være at medregne i medfør af litra c), skal dog lades ude af betragtning, når de falder sammen med perioder, der medregnes ved beregning af en pension, der tilkommer den pågældende kvinde efter en anden medlemsstats lovgivning om aldersforsikring, eller med perioder, hvori hun har modtaget alderspension i henhold til en sådan lovgivning.
- e) For så vidt angår en kvinde, som har været gift, og hvis mand har været omfattet af nederlandsk lovgivning om aldersforsikring eller anses for at have tilbagelagt forsikringsperioder i medfør af reglerne i litra a), finder bestemmelserne i litra c) og d) tilsvarende anvendelse.
- f) Ved beregning af alderspension medregnes de i litra a) og c) omhandlede perioder kun, såfremt den pågældende efter sit fyldte 59. år har været bosat i seks år på en eller flere medlemsstats områder, og kun så længe han er bosat på en af disse medlemsstats områder.
3. *Anvendelse af nederlandsk lovgivning om den almindelige forsikring for enker og børn, der har mistet begge forældre eller en af dem*
- a) Ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens artikel 46, skt. 2, anses også perioder før den 1. oktober 1959, i hvilke en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende efter sit fyldte 15. år har været bosat på nederlandsk område eller har haft lønnet beskæftigelse i Nederlandene for en

arbejdsgiver i nævnte land, medens han var bosat på en anden medlemsstats område, som forsikringsperioder tilbagelagt efter nederlandsk lovgivning om almindelig forsikring for enker og børn, der har mistet begge forældrene eller en af dem.

- b) Perioder, der vil at medregne i medfør af litra a), skal dog lades ude af betragtning, når de falder sammen med forsikringsperioder tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning om pensioner eller renter til efterladte.

4. *Anvendelse af den nederlandske lovgivning om forsikring mod uarbejdsdygtighed*

Ved anvendelse af artikel 46, stk. 2, i forordningen overholder de nederlandske institutioner følgende bestemmelser:

- a) Såfremt den pågældende på det tidspunkt, hvor uarbejdsdygtigheden med invaliditet til følge indtrådte, var arbejdstager i henhold til forordningens artikel 1, litra a), fastsætter den kompetente institution kontantydelsernes størrelse i henhold til bestemmelserne i lov af 18. februar 1966 om forsikring mod uarbejdsdygtighed (WAO) under hensyntagen til:

- de forsikringsperioder, der er tilbagelagt i henhold til ovennævnte lov af 18. februar 1966 (WAO),
- de forsikringsperioder, der efter det fyldte 15. år er tilbagelagt i henhold til lov af 11. december 1975 om uarbejdsdygtighed (AAW), såfremt de ikke er sammenfaldende med de forsikringsperioder, der er tilbagelagt af den pågældende i henhold til ovennævnte lov af 18. februar 1966 (WAO), og
- de perioder med lønnet arbejde og dermed ligestillede perioder der er tilbagelagt i Nederlandene før den 1. juli 1967.

- b) Såfremt den pågældende på det tidspunkt, hvor uarbejdsdygtigheden med invaliditet til følge indtrådte, ikke var arbejdstager i henhold til forordningens artikel 1, litra a), fastsætter den kompetente institution kontantydelsernes størrelse i henhold til bestemmelserne i lov af 11. december 1975 om uarbejdsdygtighed (AAW) under hensyntagen til:

- de forsikringsperioder, som den pågældende efter det fyldte 15. år har tilbagelagt i henhold til ovennævnte lov af 11. december 1975 (ASW),
- de forsikringsperioder, der er tilbagelagt i henhold til loven af 18. februar 1966 om forsikring mod uarbejdsdygtighed (WAO), såfremt de ikke er sammenfaldende med de forsikringsperioder, der er tilbagelagt i henhold til ovennævnte lov af 11. december 1975 (AAW), og
- de perioder med lønnet arbejde og dermed ligestillede perioder, der er tilbagelagt i Nederlandene før den 1. juli 1967.

5. *Anvendelse af visse overgangsbestemmelser*

Artikel 45, stk. 1, finder ikke anvendelse ved vurdering af ret til ydelser i medfør af overgangsbestemmelserne i lovgivningen om almindelig aldersforsikring (artikel 46), om almindelig forsikring for enker og børn og om almindelig forsikring mod uarbejdsdygtighed.

J. DET FORENDE KONGERIGE

1. Når en person er fast bosat på Gibraltars område, eller siden sin seneste ankomst til nævnte område har været pligtig at svare bidrag som arbejdstager efter Gibraltars lovgivning, og den pågældende på grund af uarbejdsdygtig-

hed, moderskab eller arbejdsløshed for en vis tid begærer sig fritaget for at svare bidrag, og bidragsbeløbene for nævnte periode godskrives den pågældende, betragtes ethvert tidsrum, i hvilket den pågældende har været beskæftiget på en anden medlemsstats end Det forenede Kongeriges område i forbindelse med nævnte begæring, som en periode, i hvilken han har været beskæftiget på Gibraltars område, og for hvilken han har svaret bidrag som arbejdstager i medfør af lovgivningen i Gibraltar.

2. Ved anvendelsen af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, i tilfælde hvor en kvinde, der i medfør af lovgivningen i Det forenede Kongerige begærer alderspension

- a) i henhold til sin mands forsikring, eller

- b) i henhold til sin egen forsikring, og hvor ægtefællens bidrag — efter at hendes ægteskab er ophørt på grund af ægtefællens død eller på anden måde — medregnes ved fastsættelsen af hendes ret til pension,

skal — med henblik på udregningen af det årlige, gennemsnitlige bidrag, som ægtefællen har indbetalt, eller som er godskrevet ham — enhver henvisning til en forsikringsperiode, som hun har tilbagelagt, anses for en henvisning til en forsikringsperiode, der er tilbagelagt af ægtefællen.

3. a) Ved udbetaling af ydelser ved arbejdsløshed i medfør af lovgivningen i Det forenede Kongerige i henhold til forordningens artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller litra b), nr. ii), skal, med henblik på opfyldelse af betingelserne i Det forenede Kongeriges lovgivning vedrørende tilstedeværelse i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland for opnåelse af ret til børnetillæg (child benefit), forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed tilbagelagt af den pågældende under en anden medlemsstats lovgivning, betragtes som tilstedeværelsesperioder tilbagelagt i Storbritannien eller Nordirland.

- b) Såfremt lovgivningen i Det forenede Kongerige i overensstemmelse med forordningens afsnit II finder anvendelse på en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som med hensyn til opnåelse af ret til børnetillæg (child benefit) ikke opfylder betingelserne i Det forenede Kongeriges lovgivning vedrørende:

- i) tilstedeværelse i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland, skal den pågældende med henblik på opfyldelse af denne betingelse anses, som om han var til stede dér;

- ii) tilstedeværelsesperiode tilbagelagt i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland, skal forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed tilbagelagt af den pågældende under en anden medlemsstats lovgivning, med henblik på opfyldelse af denne betingelse anses som tilstedeværelsesperioder i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland.

- c) Ved begæring om børnetilskud (family allowances) efter lovgivningen i Gibraltar finder litra a) og b) tilsvarende anvendelse.

4. Såfremt lovgivningen i Det forenede Kongerige i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningen afsnit II finder anvendelse på en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, skal den pågældende med henblik på ret til plejetillæg (attendance allowance) betragtes:

- a) som om hans fødested var beliggende på Det forenede Kongeriges område, når det er beliggende i en anden medlemsstat,
og
  - b) som om han havde fast bopæl og havde befundet sig i Det forenede Kongerige i enhver forsikrings- eller beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed, som har har tilbagelagt på en anden medlemsstats område eller under en anden medlemsstats lovgivning.
5. Såfremt en arbejdstager, der er omfattet af lovgivningen i Det forenede Kongerige, under sin beskæftigelse bliver offer for et ulykkestilfælde efter at have forladt en medlemsstats område for at begive sig til en anden medlemsstats område, men inden at være ankommet dertil, fastsættes hans ret til ydelser i forbindelse med ulykkestilfældet:
- a) som om ulykken var indtruffet på Det forenede Kongeriges område,
og
  - b) ved afgørelsen af, om han var arbejdstager (employed earner), efter lovgivningen i Storbritannien eller lovgivningen i Nordirland, eller arbejdstager (employed person) efter lovgivningen i Gibraltar, uden hensyntagen til hans fravær fra disse områder.
6. Forordningen finder ikke anvendelse på bestemmelser i Det forenede Kongeriges lovgivning, der går ud på at sætte en mellem Det forenede Kongerige og et tredjeland indgået aftale om social sikring i kraft.
7. I alle tilfælde, hvor Det forenede Kongeriges lovgivning kræver det med henblik på at fastslå, om der er ret til ydelser, ligestilles en statsborger i en medlemsstat, som er født i et tredjeland, med en statsborger i Det forenede Kongerige, som er født i et tredjeland.
8. Ved anvendelsen af forordningens afsnit III, kapitel 3, tages der hverken hensyn til de forholdsmæssige bidrag, som den forsikrede har indbetalt under Det forenede Kongeriges lovgivning, eller til de forholdsmæssige alderspensionsydelse, der skal udbetales i henhold til denne lovgivning. De forholdsmæssige ydelser lægges sammen med den ydelse, som skal udbetales efter Det forenede Kongeriges lovgivning, og som er fastsat i overensstemmelse med nævnte kapitel, idet summen af de to beløb udgør den ydelse, som faktisk tilkommer den pågældende.
9. Ved anvendelse af forordningens artikel 12, stk. 2, på Det forenede Kongeriges lovgivning anses invalide-, alders- og enkepension som ydelser af samme art.
10. Ved anvendelse af forordningen om socialforsikringsydelse, der ikke er baseret på betaling af bidrag, samt om arbejdsløshedsforsikring (Gibraltar) anses enhver person, som er omfattet af denne forordning, som hjemmehørende i Gibraltar, når den pågældende har bopæl i en medlemsstat.
11. Ved anvendelse af forordningens artikel 10, 27, 28, 28a, 29, 30 og 31 betragtes plejetilskud (attendance allowance) tilkendt en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende i henhold til lovgivningen i Det forenede Kongerige som en invaliditetsydelse.

12. Ved anvendelse af forordningens artikel 10, stk. 1, skal modtageren af en ydelse, der tilkommer ham i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning, under ophold på en anden medlemsstats område betragtes, som om han under dette ophold var bosat på denne anden medlemsstats område.

  13. 1. Ved beregning af lønfaktoren (earnings factor) med henblik på fastsættelse af retten til ydelser i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning medregnes med forbehold af stk. 15 hver uge, i hvilken arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af en anden medlemsstats lovgivning, og som er begyndt inden for det pågældende indkomstskatteår i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning, efter følgende nærmere bestemmelser:
    - a) i) for hver forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsuge som arbejdstager anses den pågældende for at have betalt bidrag som arbejdstager (employed earner) på grundlag af en løn svarende til $\frac{2}{3}$ af den for det pågældende skatteår fastsatte højeste løngrænse;

ii) for hver forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsuge som selvstændig erhvervsdrivende anses den pågældende for at have betalt et gruppe 2-bidrag som selvstændig erhvervsdrivende;
    - b) for hver fulde uge, i hvilken den pågældende kan påberåbe sig en periode, der kan ligestilles med en forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperiode, anses han for at være blevet godskrevet bidrag i det omfang, det er nødvendigt for at hæve hans samlede lønfaktor til det niveau, der kræves, for at det pågældende skatteår kan komme i betragtning (reckonable year) i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning om godskrivning af bidrag.

  2. Ved omregning af lønfaktoren til forsikringsperioder divideres den indtjeningsfaktor, der er opnået for det pågældende indkomstskatteår i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning, med beløbet for den for det pågældende skatteår fastsatte laveste løngrænse. Den således fremkomne størrelse udtrykkes i hele tal, idet decimaler ikke medregnes. Det således beregnede tal skal anses som udtryk for det antal forsikringsuger, der er tilbagelagt under Det forenede Kongeriges lovgivning i det pågældende skatteår, dog kan dette tal ikke overstige det antal uger, i hvilke vedkommende inden for dette skatteår har været undergivet denne lovgivning.
-
14. Ved anvendelsen af artikel 40, stk. 3, litra a), nr. ii), tages der kun hensyn til tidsrum, i hvilke arbejdstageren har været uarbejdsdygtig efter Det forenede Kongeriges lovgivning.
-
15. 1. Ved beregningen i henhold til forordningens artikel 46, stk. 2, litra a), af det teoretiske beløb af den del af pensionen, som består af et tillæg i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning, skal:
  - a) ordene »indtjening« »bidrag« og »tillæg« i forordningens artikel 47, stk. 1, litra b), forstås som overskud i indtjeningsfaktorer som defineret i loven om sociale sikringspensioner af 1975 (Social Security Pen-

sions Act 1975) eller i givet fald i loven om sociale sikringspensioner (Nordirland) af 1975 (Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975);

- b) den gennemsnitlige størrelse af overskuddene i indtjeningsfaktorer beregnes i henhold til forordningens artikel 47, stk. 1, litra b), fortolket som angivet under litra a) ovenfor, ved at dividere de samlede overskud, der er opnået efter Det forenede Kongeriges lovgivning, med antallet af de indkomstskatteår efter Det forenede Kongeriges lovgivning (herunder delvise indkomstskatteår), der i den pågældende forsikringsperiode er tilbagelagt i henhold til denne lovgivning siden den 6. april 1978.
2. Ved beregningen af den del af pensionen, som består af et tillæg i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning, skal ordene »forsikrings- og bopælsperioder« i forordningens artikel 46, stk. 2, forstås som forsikrings- og bopælsperioder der er tilbagelagt siden den 6. april 1978«.

61. Følgende indsættes som bilag VII:

»BILAG VII

(Anvendelse af artikel 14c, stk. 1, litra b))

**Tilfælde, hvor en person samtidig er
omfattet af lovgivningen i to medlemsstater**

1. Selvstændig beskæftigelse i Belgien og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat med undtagelse af Luxembourg. For så vidt angår Luxembourg, finder brevvekslingerne af 10. og 12. juli 1968 mellem Belgien og Luxembourg anvendelse.
2. Selvstændig beskæftigelse i Danmark og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat af en person, der har bopæl i Danmark.
3. Selvstændig landbrugsvirksomhed i Tyskland og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat.
4. Selvstændig beskæftigelse i Frankrig og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat med undtagelse af Luxembourg.
5. Selvstændig landbrugsvirksomhed i Frankrig og lønnet beskæftigelse i Luxembourg.
6. Selvstændig beskæftigelse i Grækenland og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat.
7. Selvstændig beskæftigelse i Italien og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat.«.

Artikel 2

1. Denne forordning giver ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for dens ikrafttræden.
2. Enhver forsikringsperiode samt i givet fald enhver beskæftigelsesperiode, periode med selvstændig virksomhed eller bopælsperiode, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for denne forordnings ikrafttrædelsesdato, skal medregnes ved afgørelsen af ret til ydelser efter denne forordning.
3. Med forbehold af bestemmelsen i stk. 1, kan rettigheder tilkendes i medfør af denne forordning, også selv om de vedrører en begivenhed, der er indtruffet før forordningens ikrafttrædelsesdato.
4. Enhver ydelse, som på grund af den pågældendes nationalitet eller bopæl ikke har været fastsat eller har været suspenderet, skal på den pågældendes begæring fastsættes eller udredes på ny fra denne forordnings ikrafttræden, medmindre tidligere anerkendte rettigheder har givet anledning til udbetaling af en kapitalydelse.
5. Rettigheder, der tilkommer personer, som har fået tillagt pension eller rente før denne forordnings ikrafttræden, kan på begæring tages op til revision under hensyntagen til bestemmelserne i denne forordning. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på de øvrige ydelser, der er omhandlet i artikel 78 i forordning (EØF) nr. 1408/71.

6. Såfremt den i stk. 4 eller 5 omhandlede begæring indgives inden for en frist på to år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, erhveres rettigheder i medfør af denne forordning med virkning fra nævnte dato, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende.

7. Såfremt den i stk. 4 eller 5 omhandlede begæring indgives efter udløbet af fristen på to år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, erhveres de rettigheder, der ikke er bortfaldet eller forældet, fra datoen for begæringens indgivelse, med forbehold af mere gunstige bestemmelser i en medlemsstats lovgivning.

Artikel 3

Medmindre andet bestemmes af de pågældende medlemsstater, finder aftaler, der i medfør af artikel 36, stk. 3, artikel 63, stk. 3, og artikel 70, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 er indgået inden denne forordnings ikrafttræden, ikke anvendelse på personer, der ved udvidelsen i medfør af nærværende forordning bliver omfattet af forordning (EØF) nr. 1408/71.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft den første dag i den syvende måned efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af forordningen om tilpasning af forordning (EØF) nr. 574/72 ⁽¹⁾ med henblik på at gøre det muligt også at anvende denne på selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. maj 1981.

På Rådets vegne

G. BRAKS

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 74 af 27. 3. 1972, s. 1.